

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LOGÉS GEZOCHT

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

1880

Benny Braem

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.3054

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LOGES GEZOCHT* op te voeren moet de naam van auteur *BENNY BRAEM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/030
ISBN 978-90-385-11245

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Benny Braem
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

LISA : 40 jaar. Ze heeft niets te kort, maar is toch ontevreden over hoe haar leven er momenteel uitziet. Ze wil meer luxe, in de kijker kunnen lopen.

WILLY/STEVIE : 40 jaar. Een brave kerel met weinig ambitie. Hij heeft een hobby, schilderen. Stevie is zogezegd de blinde broer van Willy. (gespeeld door dezelfde acteur)

WALLY : Buurman en beste vriend van Willy. Hij is een echte flapuit, maar met een gouden hart.

VAN BEELT : 30 jaar. Televisiemaker.

RADZIMIERZ : Poolse arbeider. Hij spreekt en begrijpt weinig Nederlands.

BERTHA : Bejaarde, gezellige oude dame. De droomoma maar...

TANIA : Jonge vrouw. Zeer verlegen.

DECOR

Het verhaal speelt zich af in de kamer van een groot oud herenhuis. In die kamer zijn drie deuren. Een keukendeur, een haldeur en een deur die leidt naar de gang waar de gastenkamers zich bevinden. De keukendeur bevindt zich links, de haldeur rechts en de gangdeur in de achterwand. De kamer is bemeubeld met een salon en een dressoirkast. Twee zetels en een twee- of driezit. De ene zetel staat met de rug naar de gangdeur. De verdere aankleding is zoals het herenhuis, oud.

KORTE INHOUD

Lisa maakt na twintig jaar huwelijk de balans op. Ze is ontevreden. Familie, leeftijdsgenoten hebben duidelijk meer bereikt dan zij en haar man. Ze wil dit veranderen en wel met een geniaal plan. Ze zal meedoen aan het programma “de miljonair”. Hiermee hoopt zij het geld te winnen dat haar dromen zal laten uitkomen. Ze heeft alles tot in de details uitgewerkt. Haar idee is simpel, zij speelt de barmhartige Samaritaan die voor hulpbehoevende gasten zorgt. Haar plan wankelt wanneer de televisiemaker vroegtijdig een kijkje komt nemen. Er is geen tijd meer om bij te sturen en ze zal beroep moeten doen op haar man en zijn vriend en enkele invallers...

EERSTE BEDRIJF**Scène 1: Lisa en Willy**

(Lisa en Willy komen opgekleed terug thuis.)

LISA : Dat heeft mij deugd gedaan.

WILLY : Wat wil je zeggen?

LISA : Wel dat het mij heeft deugd gedaan. Hoelang is dat niet geleden dat ik nog eens ben uitgeweest ?

(Verbaasde blik van Willy)

Ja zwijg maar. Daar zal je wel niet op kunnen antwoorden. Want dat interesseert je toch niet.

WILLY : Maar Lisa...

LISA : Het is niet waar zeker. Het enige wat je interesseert zijn je mislukte Picasso's.

WILLY : Waarom zeg je dat nu ?

LISA : Omdat het zo is en omdat mijn tenen zeer doen. *(Zij doet haar schoenen uit.)* Ik voel mijn voeten niet meer.

WILLY : Dat zijn toch die nieuwe schoenen die je per se moest hebben? Daar hebben wij zeker zes winkels voor gedaan.

LISA : Ja en dan? Dat waren de enigste die bij mijn kleed pasten.

WILLY : *(Voor zich uit.)* Maar blijkbaar niet aan je voeten.

LISA : *(Dodelijke blik)* Voor die keer dat wij dan eens met de familie samenkomen, denk je toch niet dat ik praat achter mijn rug wil omdat ik mij niets kan kopen.

WILLY : Dat begrijp ik nu niet.

LISA : Wat niet?

WILLY : Dat je tweehonderd euro betaalt voor zere voeten. Een normaal mens betaalt om van pijnlijke voeten af te geraken.

LISA : Och jongen. Daarbij, heb je gezien wat je schoonzuster aan had? Dat deux-

pieceke koop je niet met vierhonderd euro.

(Willy wil wat zeggen maar houdt zich in. Hij gaat naar de kast om iets te drinken.)

Heb je nog niet genoeg?

(Willy zet de fles terug.)

Dat zit precies in de familie. Je broer die was ook al goed in de wind. Na het eten is die in de whisky gevlogen.

WILLY : Niet overdrijven. Een of twee.

LISA : Een of twee? Nonkel Etienne zal raar opkijken als hij de afrekening krijgt. Je kent hem. Hij zou elke cent omdraaien voor dat hij hem uitgeeft. Dus whisky zal niet bij de afgesproken dranken gezeten hebben. Hij gaat daar apart voor moeten bijbetalen.

WILLY : Daar gaat die niet van wakker liggen. Die heeft geld genoeg. Hij vertelde me dat hij weeral promotie heeft gekregen.

LISA : Dat zit dan niet in de familie.

WILLY : Wat niet ?

LISA : Promotie maken en genoeg geld verdienen.

WILLY : Nonkel Etienne heeft zijn schaapjes op de droge.

LISA : Dat wil nog niet zeggen dat hij ze graag terug afgeeft. Dat heb je toch wel gemerkt aan die kist van zijn pa.

WILLY : Wat was daar mis mee ?

LISA : Dat was het goedkoopste van het goedkoopste. Een gewoon grenen bakje.

WILLY : Waar dat jij allemaal op let.

LISA : Ik niet alleen. Je had de commentaar van de mensen achter ons moeten horen.
En ... geen bloemen of kransen.

WILLY : Als hij daar nu tevreden mee is.

LISA : Omdat hij er dan zelf geen moet kopen. Nee, ik denk niet dat pa Etienne daar zo tevreden mee zou zijn.

WILLY : (*Voor zichzelf*) Ik heb hem niet horen reclameren.

LISA : Bidprentjes waren er ook tekort. Ik denk dat er zeker honderd mensen geen hebben gekregen.

WILLY : Je kan toch nooit op voorhand inschatten hoeveel volk er gaat komen.

LISA : Nee, dat is waar. Maar als je er honderd te weinig hebt, dan is dat uit pure gierigheid.

WILLY : Er was in ieder geval veel volk op de koffietafel. Zelfs de burgemeester had hij uitgenodigd.

LISA : Dat is voor het oog van de mensen. Daarbij, geld trekt geld. Als ik de burgemeester moest vragen op uw begrafenis, dan zou hij geen tijd hebben. Daar ben ik zeker van.

WILLY : Mijn begrafenis?

LISA : Dat is maar bij manier van spreken.

WILLY : Ha zo.

LISA : Willy, ik denk toch dat wij eens moeten klappen.

WILLY : Over mijn begrafenis?

LISA : Nee, over iets belangrijker.

WILLY : Waarover dan?

LISA : Over geld.

WILLY : Over mijn testament?

LISA : (*Minachtend*) Zijn testament! Dan zullen we rap uitgeklast zijn. Ik heb zo eens zitten denken. Wij zijn nu twintig jaar getrouwd en wat hebben wij?

WILLY : Een eigen huis.

LISA : Mijn huis, geërfd van mijn vader. En nogal een geluk of wij woonden nog altijd in een huurhuisje.

WILLY : (*Hij doet of hij telt.*) Wij hebben toch wat op de bank?

LISA : Wat op de bank! Jij bent echt tevreden met een dode mus. Dat is eigenlijk al heel je leven je probleem geweest. Jij hebt geen drive. Wat wij hebben dat is niets.

WILLY : Kom zeg, niets ! Je moet niet overdrijven.

LISA : Niets dat de moeite waard is om over te spreken. Ik heb daarnet in dat zaaltje eens rondgekeken. Jouw broer heeft een buitenverblijf in Frankrijk. Nonkel Fré heeft een zeilboot. Etienne rijdt met een wagen van vijftigduizend euro. Nicole

en Jean gaan twee keer per jaar op reis en dat is niet naar Frankrijk. Wij zijn de enigste die uit de toon vallen.

WILLY : Wat had jij gedacht van daaraan te doen? Een bankoverval, een inbraak ? Je zegt het maar. Als je even wacht dan zal ik mijn revolver eens van onder de kast halen.

LISA : Meedoen met een televisieprogramma.

WILLY : (*spottend*) Wil je meedoen met een quiz ?

LISA : Nee.

WILLY : Jij denkt toch zeker niet dat ik ga meedoen aan een quiz ?

LISA : (*minachtend*) Dat zou geld opbrengen.

WILLY : Wat brengt er dan wel geld op ?

LISA : Dat programma waar dat een “rijke” weldoener gewone simpele mensen een pak geld komt geven.

WILLY : Jij gelooft nog in sprookjes zeker?

LISA : Maar nee. Dat programma loopt op verschillende zenders. Je hebt er ook al naar zitten kijken. Een televisieploeg volgt gedurende enkele dagen die mensen en die miljonair. Op het einde van de uitzending ontvangen die deelnemers een vette cheque.

WILLY : (*lachend*) Natuurlijk, die meneer die komt hier toevallig binnen. Hij kijkt eens rond en ziet ons zitten, vindt ons heel sympathieke mensen en hij schrijft “zijn vette cheque” uit. Ik vraag mij af wie dat hier teveel gedronken heeft?

LISA : Wanneer ga jij nu eens haar op je tanden krijgen? Het leven is aan de durvers. Mijn aanvraagformulier is al binnen.

WILLY : Wat ?

LISA : Ik heb al antwoord gehad. Wij zijn bij de geselecteerden.

WILLY : Geselecteerden? Maar gebruikt nu toch eens je verstand. Die mens is hier geen minuut binnen of hij staat al terug buiten. Waarom zou die ons ook maar één euro geven. Wij hebben “niets” te kort.

LISA : Omdat wij een opvanghuis hebben.

WILLY : Een opvanghuis ?

LISA : Ja. Waar wij sukkelaars gratis onderdak geven en hen zo goed mogelijk proberen te helpen.

WILLY : (*Hij staat perplex.*) Een opvanghuis. Waar ?

LISA : Hier.

WILLY : Ik begrijp er niets van.

LISA : Gebruik nu toch eens een beetje je fantasie. Wij hebben alle mogelijkheden. Wij hebben vijf kamers waar dat er iemand kan logeren.

WILLY : (*Kwaad*) Vijf? Vier. Die ene kamer is wel mijn hobbykamer. Daar staan al mijn schilderspulletjes en hangen mijn doeken.

LISA : Dan zorg je er maar voor dat die kladwerkjes van jou daar verdwijnen. In de stal of op zolder vind je nog wel een hoekje om ze in te smijten. Wij hebben alle kamers nodig.

WILLY : Dat meen je niet.

LISA : Zie je mij lachen?

WILLY : (*ontgoocheld*) Maar Lisa, denk nu eens na. Vijf vreemde mensen in ons huis. Ik geloof mijn oren niet. Als Wally hier komt, dan kijk je hem al buiten. En die komt mij dan nog helpen klussen.

LISA : Dit is voor een goede zaak. Daarbij, die logés die blijven niet.

WILLY : Dat zou er nog moeten aan ontbreken.

LISA : Nee, ik meen het. Vanaf vandaag gaat hier alles veranderen. Wij zullen er ook bij horen en er is niets of niemand die mij gaat tegen houden. Alles is er om er een succes van te maken.

WILLY : Ha ja ?

LISA : Ik heb er wel een hele tijd over nagedacht.

WILLY : Dat zal wel.

LISA : Nachten heb ik er van wakker gelegen. Dit is mijn kans.

WILLY : Ik heb toch nog een klein vraagje. Hebben wij die sukkelaars toevallig op onze kosten naar de Canarische Eilanden gestuurd, als die miljonair van u komt kijken? Want ik zie hier niemand rondlopen.

LISA : Daar moet jij je geen zorgen over maken. Ik heb alles prima geregeld. Dat is allemaal al in kannen en kruiken.

WILLY : Daar vreesde ik al voor.

LISA : Er is maar één probleem : Wally.

WILLY : Wally ? Wat heeft Wally ermee te maken?

LISA : Die kan hier niet meer komen. Wij kunnen geen pottenkijkers gebruiken. Daarbij, die zou zijn mond voorbij praten.

WILLY : Jij denkt toch zeker niet dat ik mijn beste vriend ga buiten gooien? Ik heb maar ene vriend.

LISA : Als wij geld hebben krijgen wij andere en betere vrienden.

WILLY : Ik moet geen andere vrienden.

LISA : Luister, ik ga het je gemakkelijk maken. Je kan kiezen tussen Wally of mij.

WILLY : Wat zeg je nu?

LISA : Je hebt mij goed verstaan. Als je vanavond niet alleen wil slapen, weet je wat je moet doen.

WILLY : *(mompelend)* Och mens. *(af gang)*

LISA : *(Roepend)* Zorg dat je rommel uit die kamer is, zodat wij die ook kunnen gebruiken. *(Doet hem na.)* 'Jij denkt toch zeker niet dat ik mijn beste vriend ga buiten gooien'. Willy en Wally, ... Bert en Ernie,Peppie en Kokkie. Mannen blijven toch kinderen.

Scène 2 : Lisa, Wally, Willy

(Wally komt binnen zonder te bellen. Het is de gewoonste zaak dat hij binnen en buiten loopt.)

WALLY : Ha Lisaatje. Ik zag de auto staan, ik dacht: die zijn al thuis. Ik zei tegen mezelf: kom Wally, spring eens binnen. Voilà hier ben ik dan.

LISA : *(zuchtend)* Ja ik zie het.

WILLY : Ja, je kent me hé. Hoe was het op de begrafenis?

LISA : Hoe zou dat geweest zijn Wally?

WALLY : Ik weet het niet. Ik was daar niet bij hé. Maar onder ons gezegd en gezwezen, zouden ze soms beter van begrafenisfeesten spreken. Het is toch waar. Iedereen staat er in zijn beste tenue. Sommigen zitten volledig in het nieuw. Niet omdat ze geen zwart hebben, want dat kan. Nee, maar om de ogen van de anderen uit te steken. Zo van: heb je mij gezien? Na de broodjes en

koffie vliegen ze in de sterke drank of de duvel. Dan zit het spel op de wagen.
Dan hoor je soms nogal wat.

LISA : Is dat zo?

WALLY : Ja, ja. Natuurlijk is dat zo. Ik zeg altijd, aan een lijkwagen hangt geen trekhaak. Zeg, waar dat ik voor kwam? Ja waar kwam ik nu voor? Ha ja, mijn kort-af-zaag. Ik heb die nodig om een kistje te maken. *(Hij schiet in een lach.)* Allez, hoor mij nu. Een kistje. *(Hij legt het uit.)* Begrafenis, kistje. *(Filosofeert)* Het is niet om te lachen hé. Het kan ieder van ons overkomen. *(Hierop zie je Lisa reageren.)* De ene dag voel je je nog kiplekker. De volgende dag lig je met een tumor in je hoofd onder de scanner.

LISA : *(In gedachten verzonken.)* Ja, ja dat is waar. Wat moest je weer hebben?

WALLY : Mijn zaag. Wij hebben die gebruikt om het plafond hierboven te leggen. Zeg, is Willy niet thuis?

LISA : Jawel.

WALLY : Zit hij boven? Dan vind ik hem daar wel. *(Maakt aanstalten om naar boven te gaan.)*

LISA : *(Gewichtig)* Wally. Ik moet u iets vertellen.

WALLY : Oei, jij klinkt zo serieus. Is er iets? Want je weet Lisa, als er iets is waarmee ik je kan helpen dan moet je het maar vragen. Er is mij niets te veel.

LISA : Het is ook serieus. Kun jij zwijgen?

WALLY : Als een graf.

LISA : Heb je de laatste tijd niets aan Willy gezien?

WALLY : *(Hij kijkt heel verbaasd.)* Wat bedoel je?

LISA : Is er u niets opgevallen?

WALLY : Moest er mij iets zijn opgevallen? Is hij naar de kapper geweest ?

LISA : Maar nee.

WALLY : Ja maar, ik heb eens gelezen dat als een vrouw dat vraagt, dan is haar haar anders of ze heeft een nieuw kleedje aan. *(belierend)* Dan moet je opletten wat je zegt, anders heb je gedonder.

LISA : Het gaat hier over Willy. Vind je niet dat hij de laatste tijd anders doet?

WALLY : Willy is Willy. Je kent hem.

LISA : Vind je niet dat hij de voorbije weken met zijn gedachten ergens anders zit. Hij

is hier wel, maar in feite is hij hier niet. Dat is mijn Willy niet meer. Hij doet zo raar.

WALLY : Meen je dat nu echt? Wel dat had ik nu nooit van hem verwacht. Het is niet waar hé, jongens toch. Jij bent nogal geschrokken zeker? *(Hoofdschuddend)*
Dus jij bent er achter gekomen dat Willy iemand anders heeft.

LISA : *(Schrikt)* Wablief ! Heeft hij iemand anders ?

WALLY : Dat weet ik niet. Jij ging mij iets over hem vertellen. Het was iets serieus. Het is uw Willy niet meer. Hij is hier wel, maar hij is hier niet. Dus ik dacht, Willy pist naast de pot. Wat zou het anders kunnen zijn?

LISA : *(Zucht)* Maar nee.

WALLY : Lisa, ik ben niet zo goed in quizen. Bij 'blokken' speel ik ook altijd mee. Dan ligt dat antwoord op het puntje van mijn tong, maar het wil er nooit afvallen. Misschien kun je mij ineens vertellen wat er is.

LISA : *(geheimzinnig)* Het gaat niet goed met hem.

WALLY : Is hij ziek? Nee dat kan niet. Hij ligt niet in zijn bed, hij is mee naar de begrafenis geweest.

LISA : *(Ze wijst naar haar hoofd.)* Het zit hem hier.

WALLY : Heeft hij koppijn? Hij heeft daarnet toch niet teveel... *(hij doet teken van drinken.)* Want dat kan wel eens gebeuren, hé. Vooral als het gratis is, dan kent een mens soms zijn limiet niet.

LISA : Maar nee. De laatste tijd kan hij geen volk rond hem verdragen. Hij wil niet anders dan alleen zijn. Ik denk dat hij overspannen is of depressief.

WALLY : Wat zeg jij nu? Mensen toch, is Willy overspannen. Ja, dat is de ziekte van deze tijd. Veel mensen hé! De stress hé! Een gevaarlijk beestje als je het mij vraagt. En je kan dat van alles krijgen. Het verkeer, je werk, geen werk, vrouwen, geen vrouwen.

LISA : Is dat zo?

WALLY : Persoonlijk heb ik daar al veel over gelezen. Op internet vind je daar van alles over. Een mens moet zich informeren, want anders kan je over niets meer meepraten. Ik ben altijd bang dat ik niet weet wat te vertellen, daarom dat ik veel lees.

LISA : Dat zal wel. Maar af en toe begint hij ook wartaal uit te slaan. Dan vertelt hij

zaken die kant noch wal raken.

WALLY : Oei, dat is niet goed. Hij heeft toch nog geen Alzheimer zeker? Ik heb daar eens een programma van op de televisie gezien, jongens dat was niet om te lachen. *(Voor zichzelf)* Maar nee, dat kan niet. Daar is hij is nog te jong voor.

LISA : Als hij zulke zaken vertelt, is het belangrijk dat je er niet echt op reageert. Je laat hem maar vertellen en je luistert. Hem gelijk geven, helpt ook. Want als je zegt dat het niet waar is, wordt hij agressief.

WALLY : Wel merci. Willy agressief. Die heb ik nog nooit kwaad gezien. Nee, dan moet hij wel echt niet goed zijn. Is hij al naar de dokter of een psycholoog of psychiater geweest ?

LISA : Dat is nog zoiets. Daar wil hij geen woord over horen. Hij mankeert niets, zegt hij.

WALLY : Mens toch, dat moet niet gemakkelijk zijn voor jou. *(dichter bij Lisa)* Ik heb met je te doen. Zo als vrouw alleen. *(Hij herpakt zich.)* Met Willy natuurlijk ook. Maar als je een beetje doorslaat en je weet het niet meer, dan is dat niet zo erg.

(Reactie van Lisa)

Nee, dat is wel erg. Ik bedoel. Ja, je begrijpt wel wat ik bedoel.

LISA : Je ziet, het is delicaat. Daarom dat Willy niet mag weten dat ik je iets heb verteld. Maar ik vind wel dat je het moest weten.

WALLY : Ja, ja, natuurlijk. Maar wat wil je dat ik dan doe?

LISA : Wel ik had gedacht, dat het misschien beter was dat je hier een tijdje niet meer zou komen.

WALLY : *(ontgoocheld)* Niet meer komen ?

LISA : Ja, dan kan hij rusten en wordt hij niet gestoord. Het is het beste voor Willy. Tenslotte is hij toch uw beste vriend. Of niet ?

WALLY : *(verdrietig)* Ja, mijn allerbeste vriend. Eigenlijk heb ik er maar één.

LISA : Dus ik kan op je rekenen ?

(Willy op. Hij heeft andere kleren aan.)

WILLY : Ha Wally. Jongen wat ben ik blij u te zien.

(Lisa geeft Wally een kleine duw.)

WALLY : Ja Willy, maar ik was juist van plan om naar huis te gaan.

WILLY : Naar huis? Waarom? Je bent hier nog maar net. Er zit thuis toch niemand op je te wachten.

WALLY : Nee Willy, nee. *(Hij kijkt naar Lisa.)* Maar... ik ben al eens graag thuis, hé jongen. Op mijn gemak in de zetel. Een beetje lezen, een beetje televisie kijken eens iets opzoeken op de computer.

WILLY : Je hebt nog wel tien minuutjes.

WALLY : Tien minuutjes?

WILLY : Je gaat mij toch niet kwaad maken?

WALLY : *(Blik Lisa)* Nee helemaal niet. Tien minuutjes, een half uur. Wat is dat in een mensenleven? Nee, daar zal het niet op aan komen.

WILLY : Nu hoor ik je praten. Wij moeten eens praten. Een pintje ? *(Af keuken)*

(Lisa is duidelijk ontevreden.)

WALLY : Ik kon niet anders hé Lisa. Hij ging kwaad worden. Je hebt zelf gezegd...

LISA : Ja, het is al goed. Maar ik heb je verwittigd. Als hij zieker wordt, is het jouw schuld. Dat noemt zich een goede vriend. *(Af gang.)*

WALLY : *(Voor zichzelf)* Miljaar, miljaar, miljaar... *(Hij laat zich in de zetel ploffen.)*

WILLY : *(Op met twee pintjes.)* Is ze weg ?

WALLY : Wie?

WILLY : *(Hij wacht even.)* 'Wie' vraagt hij ? De boze heks.

(Wally denkt dat hij doorslaat. Hij doet of hij rondkijkt.)

Mijn vrouw.

WALLY : Ja. Ze is naar boven, denk ik.

WILLY : Wally, ik zit met problemen. Zware problemen.

WALLY : Ik weet het jongen. Ik weet... (*Hij beseft te laat dat hij al teveel heeft gezegd.*

Hij drinkt rap van zijn biertje.)

WILLY : Hoe weet jij dat ? Heeft Lisa iets verteld ?

WALLY : Nee, maar je ziet dat soms aan mensen.

WILLY : (*luid*) Jij ziet dat aan mij ?

WALLY : (*Voorzichtig*) Wel het is te zeggen. Soms zie je dat mensen blij zijn. Dan lachen ze, zingen ze een liedje. Soms zie je dat mensen... niet zo blij zijn. Dan ... lachen ze niet.

WILLY : Ha zo.

WALLY : (*Opgelucht*) Ja zo.

WILLY : Wally, kan je zwijgen?

WALLY : Weeral? (*Willy reageert hier niet op.*)

WILLY : (*nerveus heen en weer lopend*) Luister, de laatste tijd haalt ons Lisa de gekste dingen in haar hoofd. Er valt niet mee te praten. Af en toe vrees ik dat ze een beetje begint door te slaan.

WALLY : (*Voor zichzelf*) Dat is hier toch niet besmettelijk? Waarom zeg je nu zoiets?

WILLY : Hoe moet ik dat nu uitleggen? Ze vindt dat wij niet genoeg geld hebben.

WALLY : Dat is eigen aan vrouwen.... denk ik.

WILLY : Wat weet jij daar nu van? Je bent nooit getrouwd geweest.

WALLY : Het is niet omdat je geen beroepskok bent, dat je geen menu kan klaarmaken.

WILLY : Ja, het is al goed. Maar zij wil meer, veel meer geld. Daarom heeft ze al plannen gemaakt om een grote slag te slaan.

WALLY : (*gespeeld, hij gelooft hem niet*) Het is niet waar.

WILLY : Jawel. Je hebt er geen gedacht van. Iedereen moet meedoen, maar jij niet. Ze heeft alles al netjes uitgedokterd.

WALLY : Wat heeft ze uitgedokterd ?

WILLY : Nu wil ze dat ik... (*Hij kijkt hem aan.*) dat ik ... Nee, ik kan dat niet. Dat gaat niet door.

(Wally schudt van nee.)

Dan vindt ze mij maar een prutser, een nietsnut een broekschijter. Dan slaap ik nog liever alleen.

WALLY : Waarom zeg jij zulke dingen? Ik denk dat je een negatief zelfbeeld hebt.

WILLY : *(Hij wordt boos.)* Waar heb jij het over?

WALLY : Mensen met een negatief zelfbeeld krijgen sneller een depressie. Je maakt je veel te nerveus.

WILLY : *(luid)* Met recht en reden.

WALLY : Dat is toch voor niets goed.

WILLY : *(Nu echt boos.)* Geloof je me soms niet?

WALLY : *(Voorzichtig)* Ja, ja, natuurlijk.

WILLY : Wel, die kladschilder die gaat zich nu eens niet laten doen. *(af keuken, zonder nog naar Wally te kijken. Wally blijft verbaasd achter. Even later terug op)* En jij moet niet naar huis. Voor mij part mag je hier komen logeren. Wij hebben toch genoeg kamers. *(terug af keuken)*

WALLY : Het gaat inderdaad niet goed met Willy. Die ziet ze serieus vliegen.

Scène 3 : Wally, Van Beelt, Lisa

(De bel gaat. Wally kijkt even rond en wacht. Bij het volgende signaal, gaat hij de deur openmaken.)

VAN BEELT : *(Met veel zwier, hij laat zich niet tegenhouden.)* Een goedendag. Ben ik hier bij W. Van Keven?

WALLY : Euh ja,... het is te zeggen...

VAN BEELT : W. Van Keven Bremstraat 17...

WALLY : Ja dat is hier.

VAN BEELT : Ik stoor toch niet, hoop ik ?

WALLY : Om eerlijk te zijn, denk ik toch niet dat je echt gelegen komt. Maar ja, wie ben ik om te zeggen dat je niet welkom bent. Ik denk niet dat ze iemand verwachten. Ze hebben in ieder geval niets gezegd.

VAN BEELT : Van Beelt. Ik begrijp dat u een beetje zenuwachtig bent, maar dat is

voor niets nodig. Het is nu eenmaal de gewoonte dat wij op een onverwacht moment komen binnenvallen. Wij komen even poolshoogte nemen.

WALLY : Ha zo.

VAN BEELT : Ja dat hoort bij ons werk.

WALLY : Bij uw werk ?

VAN BEELT : Ja, om rechtuit te zijn, wij komen teveel profiteurs tegen. Mensen die ons wat proberen wijs te maken. Die doen of er van alles aan de hand is. Maar er is een groot verschil tussen wat de mensen vertellen en hetgeen wij zien.

WALLY : Dat is inderdaad waar. De mensen zijn niet altijd even eerlijk.

VAN BEELT : Als wij de zaak grondig hebben uitgepluisd, blijkt soms dat alles sterk overdreven is of een grote leugen.

WALLY : Is dat waar?

VAN BEELT : Ja, psychologisch inzicht is heel belangrijk.

WALLY : Je bent dus psycholoog.

VAN BEELT : Zo zou je het kunnen noemen.

WALLY : Jij kan dus direct zien of er wat scheelt?

VAN BEELT : Dat is een beetje overdreven. Laat ons zeggen dat wij wel wat informatie nodig hebben. Het duurt wel enkele dagen om alles grondig te onderzoeken.

WALLY : Daarom dat je hier komt kijken of alles wel klopt met hetgeen ze je verteld hebben.

VAN BEELT : Je slaat de spijker op de kop.

WALLY : (*trots*) Is dat zo? Vroeger op school moest de meester ook maar één keer iets uitleggen. Ja, ja. Ik heb alles nogal rap door.

VAN BEELT : Dat mag je wel zeggen. Dus begrijp je ook dat het van het grootste belang is dat wij de mensen in hun omgeving bezig zien. Wij kunnen ons geen vergissingen permitteren.

WALLY : (*Overtuigd*) Natuurlijk niet.

VAN BEELT : Ik ben blij dat u het begrijpt en dat u wil meewerken. Want het is tenslotte uw vrouw die contact met ons heeft opgenomen, als ik mij niet vergis.
(*Ondertussen controleert hij zijn papieren.*)

WALLY : (*Verbaasd*) Mijn vrouw ? Ha, Lisa bedoel je.

VAN BEELT : (*Kijkt nog eens na.*) Ja Lisa Brokaert. Dat klopt toch ?

WALLY : Ja, ja. Lisa Brokaert. Toch verschiet ik daar een beetje van. Want Lisa had mij duidelijk laten verstaan, dat ze wel met het idee speelde om u te contacteren, maar dat ze het toch niet had gedaan.

VAN BEELT : Ze heeft nochtans meer dan twee maanden geleden contact met ons opgenomen.

WALLY : Twee maanden geleden al ? Daar wist ik niets van. Ik wist niet dat heel die toestand hier al twee maanden aan de gang was. (*Voor zichzelf*) Dat ik daar nooit iets van gemerkt heb. Dat gaat dan over je beste vriend. Niet te geloven.

VAN BEELT : Is er iets ?

WALLY : Nee, ik was luidop aan het denken. Als ik luidop denk, dan lukt dat beter. Dan kan ik mijn gedachten beter ordenen. Want het is hier soms een warboel bij mij van boven.

VAN BEELT : Bij wie niet ? Ze gaat haar aanvraag toch niet intrekken?

WALLY : Dat weet ik niet. Dat denk ik niet. Het zou voor ieder beter zijn van niet. Het is hier wel een serieuze situatie.

VAN BEELT : Dat mag je wel zeggen. Als ik hier lees, hoe het er hier aan toe gaat. Dan gebeuren hier, op zijn minst gezegd, opmerkelijke zaken.

WALLY : Opmerkelijke zaken? Dat is misschien wel wat overdreven. Maar je moet hier inderdaad wel opletten wat je zegt of het loopt uit de hand. (*Lachend*) Het is op eieren lopen hé, zoals ze zeggen. Dat is niet gemakkelijk hé, hé?

VAN BEELT : Op eieren lopen?

WALLY : Dat is bij manier van spreken. Het zijn geen echte eieren hé! Het is Willy. Hij wordt soms agressief. Ik mocht dat in feite niet vertellen, maar u moet daar toch van op de hoogte zijn.

VAN BEELT : (*Hij knikt en noteert.*) Agressief ?

WALLY : Ja, ja. Hij heeft het de laatste tijd niet gemakkelijk. Als je hem tegenspreekt of je zegt dat hij liegt, dan zit het spel op de wagen.

VAN BEELT : Dus Willy woont hier?

WALLY : Ja natuurlijk. Waar anders?

VAN BEELT : Betaalt hij daar huishuur voor?

WALLY : Dat denk ik niet. Maar ik weet wel dat hij zijn loon volledig moet afgeven.